

Nr 59

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående fångvårdsanstalt i Ulriksfors, m. m., jämte i ämnet väckta motioner.

(3:e avd.)

I propositionen nr 77 har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över justitiedepartementens ärenden för den 1 februari 1957, föreslagit riksdagen att dels bemyndiga Kungl. Maj:t att godkänna avtalsbestämmelser om förvärv av fabriksanläggningen i Ulriksfors av det innehåll som angivits i statsrådsprotokollet, dels ock godkänna det förslag att i Ulriksfors inrätta en fångvårdsanstalt, som föredragande departementschefen framlagt.

Fångvårdens byggnadskommitté har i en den 14 december 1956 avlämnad framställning föreslagit, att en fastighet i Ulriksfors, med därå uppförda fabrikslokaler som tillhör Ulriksfors Väveri AB, skall förvärfvas för fångvårdsändamål och att ombyggnadsarbeten där skall utföras för att få byggnaderna lämpade för detta ändamål. Vidare har Kungl. Maj:t enligt beslut den 21 december 1956 uppdragit åt fångvårdsstyrelsen att förhyra fabrikslokalerna under tiden den 1 januari—14 mars 1957.

Beträffande det närmare innehållet i kommitténs förslag samt de däröver avgivna yttrandena får utskottet hänvisa till propositionen (s. 2—19).

Departementschefen anför, att ifrågavarande anläggning, som sedan några år icke är i bruk, omfattar ett tiotal fabriksbyggnader jämte personalbostäder och är i gott skick. Enligt den utredning som gjorts av fångvårdens byggnadskommitté kan man där för en rimlig kostnad inrätta en anstalt för 132 intagna. Enligt förslaget skulle arbetsdriften vid anstalten omfatta fabrikation av enklare monteringsfärdiga träbyggnader. Tack vare de goda utrymmen som redan finnes kan en sådan industri, avsedd att sysselsätta 70 intagna, utan större kostnader anordnas. Det är vidare avsett att en del av de intagna skall sysselsättas i skogsarbete i omgivningarna. Förslaget kräver emellertid att en del av fabriksbyggnaderna bygges om till förläggning för de intagna. Även vissa andra ombyggnader erfordras. Enligt förslaget uppgår kostnaderna för förvärvet av anläggningen till 600 000 kronor och för byggnadsarbetena till 2 025 000 kronor.

Enligt departementschefen torde det vara otvivelaktigt att förslaget att inrätta en fångvårdsanstalt i Ulriksfors innebär mycket stora fördelar. Uppförande av motsvarande utrymmen skulle kräva en mångdubbelt större kostnad. Att anläggningen likväl kan förvärfvas för den avtalade köpeskil-

lingen sammanhänger med att fabriksdrift på platsen icke visat sig lönsam för ägaren. Även om man tar i betraktande de ytterligare kostnader, som måste nedläggas på anläggningen för att denna skall kunna användas såsom fångvårdsanstalt, stannar statsverkets utgifter för den föreslagna anstalten vid ett förhållandevis lågt belopp. Härtill kommer att denna ganska stora anläggning kan färdigställas på kort tid, vilket under rådande överbeläggning på fångvårdens anstalter är särskilt värdefullt. En koloni för 35 intagna har redan inrättats, sedan lokalerna förhyrts för fångvårdens räkning. Halva antalet förläggningsplatser kan färdigställas till hösten 1957 och de återstående ett halvår senare. Tack vare de goda utrymmen som står till buds och de fördelar som belägenheten av denna anläggning på olika sätt erbjuder, torde en fångvårdsanläggning av hög klass kunna åstadkommas på platsen. Med hänsyn till de kostnader, som är i fråga, avser förslaget icke ett provisorium, utan det bör övervägas från den utgångspunkten att det gäller att här inrätta en permanent fångvårdsanstalt.

De invändningar som gjorts mot förslaget har i huvudsak kommit från fångvårdsstyrelsen och innebär att det ur mera allmänna lokaliseringssynpunkter icke skulle vara lämpligt att förlägga den föreslagna fångvårdsanstalten till Ulriksfors. Fångvårdsstyrelsen har sålunda ansett att anstalten icke vore behövlig i denna del av landet och att dess förläggande där skulle dra med sig höga transportkostnader. Styrelsen har vidare uttalat att åtskilliga intagna kommer att uppfatta en förflyttning till Ulriksfors som en deportation och att den därav föranledda rymningsrisken skulle medföra ökade personalkostnader. Styrelsen menar att den föreslagna fångvårdsanstalten måste bli utpräglad otrivsam. Även då det gäller personalrekrytering har styrelsen därför betänkligheter, och styrelsen antyder rent av att tvångsrekrytering måste tillgripas. Även i andra hänseenden anser styrelsen att ökade kostnader skulle uppkomma på grund av anstaltens belägenhet; bland annat gäller detta uppvärmningskostnaderna.

Dessa farhågor är enligt departementschefen uppenbarligen överdrivna. Först och främst innebär de en oriktig nedvärdering av denna trakt i mellersta Norrland. Anläggningen ligger på några minuters bussresa från Strömsunds municipalsamhälle, som är ett kommersiellt centrum för norra Jämtland och nordvästra Ångermanland. Kommunen är stadd i rask utveckling. Samhälleliga och sociala anordningar av skilda slag finnes i Strömsund, såsom en modern sjukstuga med barnbördsavdelning och kronikeravdelning. Vidare finnes samrealskola, och man planerar inrättande av gymnasium. Ulriksfors ligger vid inlandsbanan och har goda förbindelser icke blott med Strömsund utan även med andra orter. Föreställningen att detta skulle vara en otrivsam plats och att det skulle uppkomma några svårigheter vid personalrekrytering är uppenbarligen felaktig. Det har tvärtom redan visat sig att flera fångvårdsmän förklarat sig intresserade av en förflyttning till Ulriksfors, och en del av befattningshavarna bör dessutom lämpligen rekryteras i orten. Inte heller när det gäller de intagna behöver man räkna med att en förläggning till denna anstalt i allmänhet måste framstå som så mot-

bjudande, att man av humanitära skäl bör avstå därifrån. I vissa fall kan det föreligga sådana personliga omständigheter att man söker låta den intagne vistas nära sin hemort, men i många fall torde för ett fångvårdsklientel från Norrland, där avstånden regelmässigt är långa, en förläggning till Ulriksfors knappast komma att te sig avskräckande. Självfallet bör hänsyn också tagas till de kostnader som kan uppkomma för de intagna vid permissionsresor och för anhöriga vid besök hos de intagna. Sådana kostnader blir dock ofta höga på grund av avstånden i Norrland. Detta gäller inte bara vid den nu föreslagna anstalten utan också vid andra anstalter, såsom då intagna från avlägsnare delar av Norrland av olika skäl anses böra förläggas till gruppens centralanstalt i Härnösand.

Ehuru fångvårdsstyrelsens farhågor för ökade transportkostnader synes vara överdrivna, är det i och för sig riktigt att transportkostnaderna ökar, om en anstalt lägges på en avlägsen ort, och minskar, om den lägges nära ett befolkningscentrum där kriminaliteten är störst. Enligt departementschefens mening kan emellertid denna synpunkt icke få vara ensamt avgörande vid lokaliseringen; den skulle leda till att fångvårdsanläggningar i alltför stor omfattning måste trängas in bland andra institutioner i storstäder och större samhällen. Självfallet kräves av praktiska skäl att åtskilliga anläggningar — såsom centralanstalter, frigångshem o. d. — förlägges till större orter eller deras närhet. En stor del av fångvårdens anläggningar bör dock förläggas till andra platser, varvid också lokala synpunkter kan beaktas. I detta fall har nedläggandet av fabriksdriften i Ulriksfors medfört svåra olägenheter för orten, och det har från kommunala myndigheter och från länsstyrelsen uttalats att den föreslagna fångvårdsanstalten därför är synnerligen önskvärd. Förutom att härigenom sysselsättning beredes en del av ortsbefolkningen genom anställning eller på annat sätt, synes den föreslagna arbetsdriften vara i hög grad lämplig för orten. Skogsägareföreningen på platsen kan beredas avsättning för sina produkter såsom råvara till den planerade tillverkningen av trähus. Lämpligt skogsarbete för en del av de intagna finnes i omgivningarna i praktiskt taget obegränsad omfattning.

När det gäller den mera allmänna planläggningen av fångvårdens utbyggnad, torde inte heller några större betänkligheter behöva uppkomma om den föreslagna anläggningen i Ulriksfors. Fångvårdsstyrelsens uppfattning att den norra anstaltsgruppen bör delas i två synes departementschefen i varje fall icke vara aktuell inom överskådlig framtid. Denna anstaltsgrupp omfattar visserligen en så stor del av landet, att de tjänstemän som har ledningen av anstaltsgruppen måste göra mycket långa resor. Antalet intagna inom denna grupp är emellertid icke så stort, att någon delning av gruppen är påkallad. Däremot synes det lämpligt att, såsom kommittén förutsatt, anstalterna Falun, Gävle och Älgberget frångår den norra anstaltsgruppen och överföres till annan grupp, sedan anstalten i Ulriksfors utbyggs. Vid en planering på längre sikt torde anläggningen i Ulriksfors framstå såsom väl lämpad för den norra anstaltsgruppen. Även om det under nuvarande förhållanden, på grund av den större överbeläggningen i övriga anstaltsgrupper,

blir nödvändigt att låta den norra anstaltsgruppen biträda övriga delar av landet genom att därifrån mottaga en del av överskottet, behöver detta icke leda till en sådan trafik av intagna från och till Ulriksfors som fångvårdsstyrelsen befarat. Anstalten i Ulriksfors kommer såsom sidoanstalt att i första hand stå i förbindelse med centralanstalten i Härnösand, från vilken de intagna överflyttas eller direkt anvisas plats i Ulriksfors.

Vid övervägande av de skäl, som kan anföras för eller emot den föreslagna anstalten i Ulriksfors ur olika synpunkter, kommer man enligt departementschefens mening till att de skäl som talar för anstalten klart överväger. Det torde vara möjligt att här för en mycket måttlig kostnad inrätta en bra anstalt, samtidigt som också lokala önskemål tillgodoses.

Enligt kommitténs förslag skall så snart anstalten tagits i bruk anstalterna i Falun, Gävle och Älgberget överföras till den östra räjongen. Denna räjong är emellertid såsom fångvårdsstyrelsen påpekat och såsom framhållits i statsutskottets utlåtande 1956:144, s. 17, alltför stor. Den har dessutom ytterligare ökat genom tillkomsten av nya anstalter, bland annat i Lärbro och Hinseberg. De arbetsuppgifter, som åvilar fångvårdsdirektören och den övriga ledningen av anstaltsgruppen, måste därför för närvarande anses vara alltför omfattande. De problem, som på grund härav kan uppkomma, innan den nya centralanstalten i Kumla hunnit uppföras och den planerade delningen av östra räjongen slutligt genomföras, torde emellertid böra närmare utredas. Departementschefen avser därför att anmäla denna fråga i annat sammanhang.

Det av fångvårdens byggnadskommitté framlagda förslaget till förvärv av fabriksanläggningen i Ulriksfors och om- och tillbyggnader vid densamma anser sig departementschefen sålunda böra biträda. Mot kostnadsberäkningarna göres ingen erinran.

För budgetåret 1957/58 beräknas därför för förvärv av anläggningen 600 000 kronor och för byggnadskostnader 2 025 000 kronor. I årets statsverksproposition, såvitt avser kapitalinvesteringar inom justitiedepartementets verksamhetsområde, har sagda kostnader uppskattats till 2 625 000 kronor. Det föreslås få ankomma på Kungl. Maj:t att träffa avtal angående förvärvet.

Vid ett bifall till förslaget uppstår ökat medelsbehov under fångvårdsanstalternas avlönings-, omkostnads- och utrustningsanslag. Sålunda har kommittén beräknat avlöningskostnaderna för den nya anstalten till 680 000 kronor för år. Härtill kommer löner till vikarie under semestrar och tjänstledigheter samt ersättning för tjänstgöring på obekvämt arbetstid (obekvämetstillägg). För inventarier har kommittén beräknat 525 000 kronor och för maskin- och verktygsutrustning 350 000 kronor. Till dessa anskaffningar har hänsyn tagits i statsverkspropositionen under respektive anslag. Anskaffning av utrustning har därvid förutsatts ske enligt gängse standard och med iakttagande av alla möjligheter till besparingar.

Den av kommittén föreslagna personalplanen upptar sammanlagt 59 anställda. Med hänsyn till anläggningens storlek, arbetsdriftens omfattning

och angelägenheten att uppnå ett tillfredsställande arbetsresultat finner departementschefen det föreslagna antalet befattningshavare böra godtagas. Inom den sålunda angivna ramen bör emellertid alla möjligheter till besparingar tillvaratagas. Den i årets statsverksproposition berörda översynen av lönegradsplaceringen för personal i tillsyn och arbetsdrift vid fångvårdsanstalterna pågår för närvarande inom civildepartementet och eventuella förslag kommer att föreläggas 1957 års riksdag under vårsessionen. Med hänsyn härtill är departementschefen icke nu beredd att taga ställning till lönegradsplacering för dessa personalgrupper vid den nya anstalten. Det föreslås få ankomma på Kungl. Maj:t att för budgetåret 1957/58 provisoriskt besluta härom och att underställa 1958 års riksdag förslag till personalorganisation i dessa delar. I kommitténs förslag för övriga grupper av befattningshavare föreslås följande jämkningar.

Anstaltsdirektören bör i likhet med vad som föreslagits för Lärbroanstalten placeras i 27 lönegraden. Vidare bör utbytas

- 1 materialförvaltare, lönegrad 14, mot 1 överkonstapel, lönegrad 14;
- 1 yrkesmästare (för byggnadsunderhåll m. m.) mot 1 överkonstapel (lönegrad 14);
- 1 maskinist, lönegrad 13, i avvaktan på värmeanläggningens klassificering, mot 1 vaktkonstapel, lönegrad 12;
- 1 köksföreståndare, lönegrad 12, mot 1 köksföreståndare, lönegrad 15, med avsedd (jfr statsverksprop. 1957, bil. 2, s. 4) kompetens;
- 1 biträdande köksföreståndare, lönegrad 12, mot ett ekonomibiträde, lönegrad 8.

Då personalorganisationen icke nu kan slutgiltigt bedömas och någon exakt tidpunkt icke angivas när den nya anstalten kan utnyttjas till full kapacitet och därmed all personal behöva anställas, föreslås avlöningskostnaderna få belasta den under fångvårdsanstalternas avlöningsanslag uppförda anslagsposten: Avlöningar till personal vid nya anstalter och förläggningar.

I två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herrar *Huss* och *Sunne* (I: 411) och den andra inom andra kammaren av herr *Hamrin* i Jönköping *m. fl.* (II: 526), har hemställts, att riksdagen vid behandlingen av propositionen nr 77 *dels* bifaller Kungl. Maj:ts hemställan om bemyndigande att godkänna avtalsbestämmelser om förvärv av fabriksanläggningen i Ulriksfors, *dels ock* med avslag på det förslag att i Ulriksfors inrätta en fångvårdsanstalt, som departementschefen framlagt,

a) beslutar att i Ulriksfors skall anordnas en fångvårdskoloni för 50 intagna till en kostnad av högst 1 825 000 kronor;

b) beslutar att skillnaden mellan det av departementschefen angivna beloppet, 2 625 000 kronor, och ovan angivna belopp, 1 825 000 kronor eller 800 000 kronor, må av Kungl. Maj:t ställas till fångvårdsstyrelsens förfogande för anskaffande av välbelägna fångvårdsanstalter; samt

c) bemyndigar Kungl. Maj:t att av de belopp, som i statsverksproposi-

tionen beräknats för Ulriksforsanstalten under fångvårdsanstalternas avlönings-, omkostnads- och utrustningsanslag, ställa ej erforderliga delar för en mindre Ulriksforsanstalt till fångvårdsstyrelsens förfogande för under b) avsedda fångvårdsanstalter.

Beträffande de skäl, motionärerna anfört till stöd för sina yrkanden, får utskottet hänvisa till motionen II: 526.

Utskottet. Det av fångvårdens byggnadskommitté framlagda förslaget innebär, att en permanent fångvårdsanstalt om 132 platser avsedd för den norra anstaltsgruppen skall anordnas i Ulriksfors samhälle i Jämtlands län. Förslagets genomförande förutsätter att riksdagen beslutar dels om förvärv av en Ulriksfors Väveri AB tillhörig fastighet med därå uppförda fabriksbyggnader för en preliminärt överenskommen köpeskilling av 600 000 kronor och dels om utförande av erforderliga ombyggnads- och installationsarbeten för en beräknad kostnad av 2 025 000 kronor.

Som framgår av den föregående redogörelsen råder delade meningar om förslaget. Invändningar har främst gjorts av fångvårdsstyrelsen, som har bedömt förslaget ur allmänekonomiska, statsfinansiella, kriminalpolitiska och anstaltsorganisatoriska synpunkter och därvid funnit att förslaget ur samtliga dessa synpunkter icke kan av styrelsen tillstyrkas. Departementschefen har efter ingående prövning av styrelsens synpunkter för sin del funnit, att de skäl som talar för anstalten klart överväger och att det torde vara möjligt att i Ulriksfors för en mycket måttlig kostnad inrätta en bra anstalt, samtidigt som också de lokala önskemålen om att finna en lämplig användning för de lediga lokalerna kan tillgodoses. I motionerna I: 411 och II: 526 slutligen har framlagts ett som kompromiss betecknat förslag innebärande att fastigheten och lokalerna skall förvärfvas för att i Ulriksfors anordna en fångvårdskoloni för 50 intagna. De medel, som härigenom skulle kunna inbesparas av de beräknade byggnadskostnaderna, föreslås därvid skola ställas till fångvårdsstyrelsens förfogande för anordnande av andra anstalter.

Utskottet har genom representanter för byggnadskommittén och fångvårdsstyrelsen tagit närmare del av de synpunkter, som föranlett kommittén och styrelsen att tillstyrka respektive avstyrka att en fångvårdsanstalt inrättas i Ulriksfors, varvid även motionärernas synpunkter införts i diskussionen. Enligt utskottets mening kan kommitténs föreliggande förslag icke anses innebära en ur alla synpunkter tillfredsställande lösning. Efter övervägande av skälen för och emot har utskottet emellertid stannat för att i likhet med departementschefen tillstyrka förslaget. Anläggningskostnaden uppgår enligt departementschefens förslag till cirka 20 000 kronor per plats, vilket är en relativt låg kostnad. Enligt motionärernas förslag skulle kostnaden för en anstalt i Ulriksfors, begränsad till 50 platser, bli inte mindre än 36 000 kronor per plats. Utskottet anser det inte ekonomiskt försvarligt att acceptera ett dylikt förslag. Vid sitt ställningstagande har utskottet delvis påverkats av lokaliseringpolitiska skäl. Avgörande för utskottets ställningstagande har emellertid varit att man i Ulriksfors kan för en förhållandevis

låg kostnad få till stånd en bra fångvårdsanstalt med goda förutsättningar för produktiv sysselsättning av de intagna i de befintliga, stora fabrikslokalerna.

Utskottet har sålunda liksom departementschefen funnit att fångvårdsstyrelsens farhågor bl. a. i fråga om ökade transportkostnader måste anses överdrivna. Vad styrelsen härutinnan anfört har emellertid givit utskottet anledning understryka att en omprövning av reglerna för fångtransport synes påkallad, om transporterna på sätt framgår av styrelsens schablonberäkning av kostnaderna skulle i samtliga beräknade antal fall ske med två förare för varje fånge.

Beträffande den närmare utformningen av den nya anstalten, dess ställning i anstaltsorganisationen samt det erforderliga personalbehovet kan utskottet i allt väsentligt ansluta sig till vad departementschefen anfört.

Under återopande av det anförda hemställer utskottet,
att riksdagen må

I. bemyndiga Kungl. Maj:t att godkänna avtalsbestämmelser om förvärv av fabriksanläggningen i Ulriksfors av det innehåll som i statsrådsprotokollet över justitiedepartementsärenden för den 1 februari 1957 angivits;

II. med bifall till Kungl. Maj:ts förslag samt med avslag å motionerna I: 411 och II: 526 godkänna det förslag att i Ulriksfors inrätta en fångvårdsanstalt, som departementschefen i statsrådsprotokollet över justitiedepartementsärenden för den 1 februari 1957 framlagt.

Stockholm den 29 mars 1957

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet ha närvarit

från första kammaren: herrar Gustaf Karlsson, Ohlon, Gillström, Näsström, Hesselbom, Gustaf Andersson, Einar Persson, Birger Andersson, Thun, Pålsson, Ragnar Bergh, Mossberger, Jacobsson, Anders Johansson och Bengtson; samt

från andra kammaren: herrar Skoglund i Doverstorp, Åkerström, Petterson i Degerfors, Thapper, Persson i Växjö, Staxäng, fröken Elmén, herrar Rubbestad, Svensson i Alingsås, Gustafsson i Stockholm, Nilsson i Göingegården, Löfroth, Mellqvist, Nelander och fröken Liljedahl.

Reservation

av fröken *Elmén*, som ansett att utskottet bort tillstyrka motionerna I: 411 och II: 526 och att därför

dels utskottets yttrande fr. o. m. det stycke på s. 6, som börjar med »Utskottet har» t. o. m. det stycke på s. 7, som slutar med »departementschefen anfört», bort ersättas med text av följande lydelse:

»En av de viktigaste principerna i modern fångvård är att de intagna icke genom anstaltens belägenhet mot sin vilja avskäres från möjligheten att hålla kontakt med sina anhöriga. Denna humana och för resocialiseringen betydelsefulla princip kommer vid ett bifall till kommitténs Ulriksforsförslag att trädas för nära. Såsom motionärerna anfört föreligger här alltså en situation där vissa sociala skäl (ur lokaliseringssynpunkt) talar mot andra sociala skäl (ur vårdsynpunkt). Utskottet finner det naturligt, att man i denna situation inte ensidigt tillgodoser lokaliseringssynpunkterna utan i stället genom en kompromiss tillgodoser såväl dessa synpunkter som vårdsynpunkterna. Härigenom skulle också vinnas en bättre hushållning med statens medel. Vidare skulle den tidigare beslutade indelningen av anstaltsorganisationen icke behöva rubbas i nuvarande osäkra läge.

Den naturliga lösningen synes vara att man inrättar en fångvårdsanstalt i Ulriksfors — varigenom de ledigblivna fabrikslokalerna på orten utnyttjas — men begränsar storleken till 50 platser, varigenom man tillgodoser det av fångvårdsstyrelsen på längre sikt angivna platsbehovet i norra anstaltsgruppen. Anordnar man Ulriksfors som en koloni av denna storlek, sjunker anläggningskostnaderna till 600 000 kronor för förvärvet och 1 225 000 för ombyggnadsarbeten m. m. Den besparing, som uppkommer i förhållande till det för ändamålet beräknade beloppet, utgör alltså (2 625 000 — 1 825 000) 800 000 kronor. Sistnämnda belopp, liksom ej erforderliga delar av de för Ulriksfors i statsverkspropositionen under fångvårdsanstalternas avlönings-, omkostnads- och utrustningsanslag beräknade beloppen, torde ställas till fångvårdsstyrelsens förfogande för anskaffning, utrustning och bemanning av mindre kostnadskrävande, välbelägna och ändamålsenliga fångvårdsanstalter. Praktiska möjligheter för detta är enligt vad utskottet inhämtat från fångvårdsstyrelsen för handen. Vidare torde det vara fullt genomförbart att före instundande årsskifte få fram betydligt fler vårdplatser genom de projekt som där angivits än genom Ulriksforsprojektet under förutsättning att erforderliga medel ställes till förfogande. Dessa kan lösas med den omlanering av Ulriksforsprojektet som ovan angivits.»

dels ock utskottets hemställan under II. bort ha följande lydelse:

»II. i anledning av Kungl. Maj:ts förslag samt med bifall till motionerna I: 411 och II: 526

a) besluta att i Ulriksfors skall anordnas en fångvårdskoloni för 50 intagna till en kostnad av högst 1 825 000 kronor;

b) besluta att skillnaden mellan det av departementschefen angivna beloppet, 2 625 000 kronor, och det av utskottet angivna beloppet, 1 825 000 kronor, eller 800 000 kronor må av Kungl. Maj:t ställas till fångvårdsstyrelsens förfogande för anskaffande av välbelägna fångvårdsanstalter;

c) bemyndiga Kungl. Maj:t att av de belopp, som i statsverkspropositionen beräknats för Ulriksforsanstalten under fångvårdsanstalternas avlönings-, omkostnads- och utrustningsanslag, ställa ej erforderliga delar för en mindre Ulriksforsanstalt till fångvårdsstyrelsens förfogande för under b) avsedda fångvårdsanstalter.»